وَعَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رضي الله عنه حَدِيثُهُ السَّابِقُ فِي
164 [برقم بَابِ الْمُحَافَظةِ عَلَى السُّنَّةِ].

Ирбоз ибн Сориядан ривоят қилинган юқоридаги «Суннатни муҳофаза қилиш» бобидаги 164-рақамли ҳадисни ҳам бу бобга далил қилинади.

19- بَابٌ فِيمَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً أَوْ سَيِّئَةً

19-боб

Яхши ёки ёмон суннат (йўл**) қолдирган киши хусусидаги боб**

قَالَ اللهُ تَعَالَى : {وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَاماً}.

وَقَالَ تَعَالَى : {وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا}.

Аллоҳ таоло: «**Улар: «Парвардигоро, Ўзинг бизларга жуфти ҳалолларимиздан ва зурриётларимиздан шод-ҳуррамлик ҳадя этгин ва бизларни тақводорларга пешво қилгин**», дейдиган кишилардир» (Фурқон сураси, 74-оят);

«**Яна уларни Бизнинг амримиз билан (**кишиларни Ҳақ йўлга**) ҳидоят этадиган пешволар қилдик**» (Анбиё сураси, 73-оят), деб айтган.

178 - عَنْ أَبِي عَمْرٍو جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
قَالَ : كُنَّا فِي صَدْرِ النَّهَارِ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَهُ قَوْمٌ عُرَاةٌ مُجْتَابِي النِّمَارِ أَوِ
الْعَبَاءِ، مُتَقَلِّدِي السُّيوفِ، عَامَّتُهُمْ مِنْ مُضَرَ، بَلْ
كُلُّهُمْ مِنْ مُضَرَ، فَتَمَعَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيهِ وَسَلَّمَ؛ لِمَا رَأَى بِهِمْ مِنَ الْفَاقَةِ؛ فَدَخَلَ ثُمَّ
خَرَجَ، فَأَمَرَ بِلَالًا فَأَذَّنَ وَأَقَامَ، فَصَلَّى ثُمَّ خَطَبَ،
فَقَالَ : {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ } إِلَى آخِرِ الآيَةِ : {إِنَّ اللهَ كَانَ عَلَيْكُمْ
رَقِيباً }، وَالآيَةُ الأُخْرَى الَّتِي فِي آخرِ (الْحَشْرِ): {يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

لِغَدٍ } تَصدَّقَ رَجُلٌ مِنْ دِينَارِهِ، مِنْ دِرْهَمِهِ، مِنْ ثَوْبِهِ، مِنْ صَاعِ بُرِّهِ، مِنْ صَاعِ تَمْرِهِ حَتَّى قَالَ : وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ بِصُرَّةٍ كَادَتْ كَفُّهُ تَعْجِزُ عَنْهَا، بَلْ قَدْ عَجَزَتْ، ثُمَّ تَتَابَعَ النَّاسُ حَتَّى رَأَيْتُ كَوْمَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَثِيَابٍ، حَتَّى رَأَيْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ يَتَهَلَّلُ كَأَنَّهُ مُذْهَبَةٌ؛ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ سَنَّ فِي الإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ]. «. رَوَاهُ مُسْلِمٌ . [1017

قَوْلُهُ : «مُجْتَابي النِّمَارِ » هُوَ بِالجِيْمِ، وَبَعْدَ الأَلِفِ بَاءٌ مُوَحَّدَةٌ . و(النِّمَارُ): جَمْعُ نَمِرَة، وَهِيَ : كِسَاءٌ مِنْ صُوفٍ مُخَطَّطٌ . وَمَعْنَى «مُجْتَابِيهَا » أَي : لَابِسِيهَا قَدْ خَرَقُوهَا فِي رُؤُوسِهِمْ . «والْجَوْبُ »: الْقَطْعُ، وَمِنْهُ قَوْلُ اللهِ تَعَالَى : {وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ } أَيْ : نَحَتُوهُ وَقَطَعُوهُ . وَقَوْلُهُ «تَمَعَّرَ » هُوَ بِالعَيْنِ الْمُهْمَلَةِ، أَيْ : تَغَيَّرَ . وَقَوْلُهُ : «رَأَيْتُ كَوْمَيْنِ » بِفَتْحِ الْكَافِ وَضَمِّهَا؛ أَيْ : صُبْرَتَيْنِ . وَقَوْلُهُ : «كَأَنَّهُ مُذْهَبَةٌ » هُـوَ بِالذَّالِ الْمُعْجَمَةِ، وَفَتْحِ الهَاءِ وَالبَاءِ الْمُوَحَّدَةِ، قَالَ الْقَاضِي عِيَاضٌ وغَيْرُهُ : وَصَحَّفَهُ بَعْضُهُمْ فَقَالَ : «مُدْهُنَةٌ » بِدَالٍ مُهْمَلَةٍ، وَضَمِّ الهَاءِ وَبِالنُّونِ، وَكَذَا ضَبَطَهُ الْحُمَيْدِيُّ، وَالصَّحِيحُ الْمَشْهُورُ هُوَ الأَوَّلُ، وَالْمُرَادُ بِهِ عَلَى الْوَجْهَيْنِ : الصَّفَاءُ وَالاِسْتِنَارَةُ.

1. 178. Абу Амр Жарир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Куннинг аввалида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида эдик. У зотнинг ҳузурларига ялангоёқ, яланғоч, намираларини [ёки аболарини] кесиб (изор қилиб) олган, қиличлар осиб олган одамлар келишди. Уларнинг кўпчилиги, балки ҳаммаси Музардан эди. Уларнинг аҳволини кўриб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юзлари ўзгариб кетди. (Уйларига) кириб кетдилар. Сўнг чиқиб, Билолга буюрдилар, у азон ва иқома айтди. Кейин намоз ўқидилар. Сўнг хутба қилиб, **«Ҳой одамлар! Сизларни бир жондан яратган ... Албатта, Аллоҳ устингиздан кузатиб турувчи Зотдир»** ҳамда Ҳашрдаги **«Аллоҳга тақво қилинглар! Ҳар бир жон эрта учун нима тақдим қилганига бир назар солсин! Аллоҳга тақво қилинглар!»**ни ўқидилар, сўнг шундай дедилар: «**Киши диноридан, дирҳамидан, кийимидан, бир соъгина буғдойидан** – ҳатто **«яримта хурмо бўлса ҳам»**, дедилар – **садақа қилсин»**.

Шунда ансорийлардан бири кафтига сиғмай қолаёзган, йўқ, сиғмай турган

бир ҳамён олиб келди. Кейин одамлар бирин-кетин кела бошлашди, ҳатто икки уюм егулик ва кийим-кечак (тўпланганини) кўрдим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юзлари олтиндек ярақлаб кетди. У зот шундай дедилар: **«Ким Исломда бир яхши ишни йўлга қўйса, унга ўшанинг ажри ҳамда ўзидан кейин уни қилганларнинг ажри бўлади ва уларнинг ажрларидан ҳеч нарса камаймайди. Ким Исломда бир ёмон ишни йўлга қўйса, унга ўшанинг гуноҳи ҳамда ўзидан кейин уни қилганларнинг гуноҳи бўлади ва уларнинг гуноҳларидан ҳеч нарса камаймайди».**

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI